

Peršanky:

čincčila, stříbrné a zlaté

Peršanka v barvě
čincčila je ve svém
bílém, stříbřitě
lesklém šatu velmi
elegantní

Sny ve zlatě a stříbrě

Se srstí ze stříbra nebo zlata zaujímají tyto peršanky mezi dlouhosrstými kočkami zcela speciální postavení a jméno „ušlechtilá kočka“ si zaslouží víc než kterákoli jiná. Ke stříbrným variantám patří i peršanky v barvě činčila, jejichž bílá srst s jemnými tmavými špičkami se stříbrnitě leskne na slunci. Smaragdově zelené oči, které jako by měly okraje víček obtažené kajalem, vypadají ještě větší, než jsou, a působí přímo úžasně. I nos cihlové barvy má tmavou konturu: žádný vizážista by tomuto obličejí nedokázal propůjčit větší výraz přirozeným make-upem.

Kolem roku 1883 se v malé anglické obci Babicombe narodila Chinnie: peršanka v barvě činčila. Její dědeček byl velmi krásný toulavý kocour, který pobyl u chovatelky dlouhosrstých koček jen krátce, nakryl jednu kočku a po několika týdnech zase zmizel do přírody. Tento hrdý nezávislý kocour předal své geny příštím generacím. Stříbrní potomci Chinnie byli vystaveni na slavné výstavě koček v Crystal Palace a vysloužili si ocenění. Jedno kotě z této linie vycestovalo dokonce až do Ameriky, takže chov činčil pokračoval i tam. V roce 1888 nadchl diváky na výstavě legendární kocour v barvě činčila Silver Lambkin. I on byl potomkem onoho divokého tuláka a stal se vysoce ceněným chovným kocourem. Perské činčily a silver shaded byly uznány u americké CFA (Cat Fanciers Association) již před více než sto lety, ale s dnešními činčilami neměly ještě nic společného. Jejich srst měla většinou levandulový nádech a navíc i nedefinovanou kresbu tabby. I barva očí byla odlišná, ale již tehdy byly upřednostňovány zelené oči. Během světových válek byly tyto kočky chovány sice stále dál, ale existuje jen málo dokumentů, které by dokládaly vývoj těchto variant peršanek. Především v Americe byli tito tvorové se stříbrným leskem oblíbení hned od začátku. Zlaté varianty k nim přibýly až o hodně později a CFA je uznala v roce 1977, FIFe v roce 1984. Během této 25leté kariéry chovu golden shaded perser se tohoto úkolu ujalo a důsledně v něm pokračovalo jen málo chovatelů. Kromě této barvy existuje u peršanek i golden tabby a shell golden. Dokonalá barva srsti a kresba spolu se zelenými až tyrkysovými očima není tak jednoduchá jako chov „normálních“ peršanek, které se už dnes vyskytují v každé barvě v přibližně 200 variantách.

Stříbrné a zlaté peršanky mají trochu měkčí srst než jiné dlouhosrsté kočky

Činčila v dokonalém stylingu

Kocour v barvě činčila Lord Myron von Brettachtal se širokému publiku představil přibližně před 10 lety v televizní i tiskové reklamě na bílou barvu stěn. Tehdy se elegantně prošel reklamním spotem a vyvolal obrovskou poptávku po činčilách, díky níž se do chovu činčil pustilo mnoho amatérských chovatelů. Činčila i další stříbrné a zlaté varianty peršanek mají vlastně odpovídat standardnímu typu peršanek: středně velká až velká kočka se silnou stavbou kostí. Kompaktní stavba těla s krátkými nohama a krátkým ocasem. Hlava je kulatá

a široká s velkýma kulatýma očima a malýma ušima. Dnes mají mít peršanky velmi, téměř extrémně krátký nos. Činčila přesto působí drobnějším a štíhlejším dojmem než její pestré perské příbuzenstvo. Naštěstí většinou také nemá ten výrazně vmáčkнутý nosík, jaký v dnešní době požadují rozhodčí na výstavách koček. Činčila si uchovala roztomilý výraz obličeje právě díky drobnému nosíku, který většinou ještě má. Přesto se mnoho chovatelů zoufale snaží dosáhnout tohoto extrémního standardu - především Američané, protože většinou se činčila na výstavách neprosadí proti pestrému

Peršanka v barvě činčila má ve srovnání s jinými peršankami malý ohrnutý nosík

Zlaté peršanky mají stejně jako činčily úžasné oči, které působí ještě intenzivněji díky výrazné oční lince

perskému příbuzenstvu a jen zřídkakdy získá titul šampiona. Doufejme, že extrémní snahy o vyšlechtění ještě kratšího nosu zůstanou i nadále marné. Činčila působí svým elegantním zjevem, který se za posledních 20 let jen málo změnil, dokonale stylově. Dříve měla velmi jemné údy a dlouhý nos. Američané neustále zakřížovali jednobarevné peršanky, aby zlepšili typ, i když bylo zakázáno vnášet do chovu ušlechtilých činčil černé nebo jinak barevné peršanky. Mimo jiné to totiž kazilo i barvu očí. Kromě toho se začaly vyskytovat i nežádoucí „brownies“, které byly tehdy ještě zamlčovány a až

v poslední době jsou velmi žádané jako golden shaded. Zakřížením červených peršanek vznikli i dnešní „cameos“. Mnoho koček v sobě nese tyto různé geny skrytě dodnes. Dokud nebudou rozluštěny všechny geny, zůstane chov koček stejně knihou se sedmi pečetěmi. Nikdo nedokáže předpovědět, co přinese vrh: Silver tabbies? Silver shaded? Činčily? Občas nějakou smoke? Ó hrůza: žluté oči? Příroda má svá vlastní pravidla. Všechny tyto barvy patří ke skupině aguti. A pouze činčila má krycí srst i podsadu sněhobílou a hlavně na hřbetě, slabínách a trochu na hlavě a na uších je 1/8 špiček

dlouhých krycích chlupů zbarveno dočerna. Vzniká dojem bílé kočky, ale každý pohyb vytváří krásný stříbrný lesk, který poutá všechny pohledy. Tato peršanka byla označována za činčilu už před více než sty lety. Oficiálně je to „černá silver shell“, ale podle odstínu špiček chlupů existuje i modrá, červená, krémová, lila, čokoládová, skořicová a plavá silver shell. U těchto barev má jiný nádech lemování očí, nos a polštářky tlapek.

Je stříbro cennější než zlato?

Peršanky v barvě golden shaded byly uznány FIFE až v roce 1984. Patří k nejmladším stvořením a představují zvláštní cennost, která klade na chovatele vysoké nároky. I ony pocházejí z chovného programu činčil a občas se ve vrzích vyskytovaly jako „brownies“. Pro chovatele byly bezcenné, i když mají stejný nápadný znak jako činčily: oči rámované nádhernou hnědou konturou na víčkách. Ale díky dalšímu chovu se stříbrnými peršankami zesvětlala i barva srsti brownies. Pak už nebyla nenápadně hnědá, nýbrž zlatá. Tato barva si našla velmi brzy své příznivce. Především proto, že i tyto kočky měly zářivé oči: zelené ve všech smaragdových a tyrkysových odstínech. Vznikl tak zvláštní kontrast ke zlaté srsti, která sahá od barvy světlého písku až po tmavý med ve všech teplých barevných nuancích. I když „brownies“ dříve bývali nežádoucím „vedlejším produktem“, byl pak jejich cílený chov obtížnější, než se čekalo. Ani vášniví chovatelé, kteří se intenzivně zabývají genetikou a spojují ta správná zvířata, nemají vždy úspěch už v první generaci. Je zapotřebí hodně času, peněz i trpělivosti.

Ne všechny peršanky jsou lenoši

Stříbrné a zlaté peršanky mají trochu měkčí srst než jiné dlouhosrsté kočky. Jinak kladou stejné nároky na péči. Majitel si musí zvyknout na každodenní kartáčování. Zatímco peršanky s extrémně vmáčknutým nosem častěji trpí slzením, u činčil se to díky malému nosíku, který zůstal ve srovnání s jinými peršankami většinou ještě zachován, stává vzácněji. Slzení by na krásné bílé srsti zanechalo nažloutlou stopu. To by nebyl nijak pěkný pohled. Majitelé jiných peršanek mohou naproti tomu počítat s tím, že budou denně ošetřovat i oči. Pokud člověk s činčilou od začátku jedná jako s princeznou, brzy si ho tato chytrá kočka omotá kolem prstu. Cítí jeho obdiv a prosazuje

svá přání s typickým charismatem. Lépe než jiné peršanky dokáže tak cíleně používat vyčítavý pohled, že jí člověk nakonec ustoupí ve všem, ať se jedná o oblíbenou večeri, nebo oblíbenou pohovku. Když je spokojená, tře se nám o nohy a vyžaduje hlazení. Celkově jsou peršanky ideálními bytovými kočkami, protože patří k nejkliďnějším plemenům. Jen činčila je označována za živější a hravější než její dlouhosrstí příbuzní, ale i ona má povznesené chování hvězdy. I při hře vždy okouzluje elegantními a půvabnými pohyby. Ani při divokém řádění nikdy nespadne těžkopádně z pohovky.

Čistokrevná kočata šedá jako myš?

Pro chovatele je každý porod zvláštní událost. Proběhne všechno hladce? Budou všechna zdravá? Kolik bude koťat? Jaké budou mít barvy? Ale podobně jako u mnoha jiných plemen se dá jen tušit, jak se budou kočata vyvíjet. Pokud jsou čistě bílá s trochou šedého chmýří na hřbetě, budou z nich pravděpodobně činčily. Přechod k silver shaded je plynulý. Některé jsou

o něco tmavší na hřbetě, zatímco u jiných je tmavá barva výraznější. I kresba v obličejí bývá později různě znatelná. Zatímco činčila vyhlíží téměř čistě bílá, vypadá srst silver shaded jako poprášena tmavým pudrem. Ještě obtížnější je určit barvu při narození zlatých koťat: ta se rodí šedá jako myš nebo téměř černá a jen zkušený chovatel dokáže vytušit nádech pozdějšího zlatého tónu. Kromě toho mají kočata vždycky modré oči. Čím je modrá intenzivnější a tmavší, tím zeleněji budou později zářit. Vytoužená zelená barva očí se vyvíjí jen pomalu, někdy trvá až dva roky, než oči získají svou konečnou barvu.

Shaded nebo shell

Činčila (černá silver shell) a golden shell mají vždy zbarvené svou příslušnou barvou jen nejhornější konec dlouhých krycích chlupů, přibližně 1/8 jejich délky (tomu se říká tipping).

U silver shaded a golden shaded jsou chlupy na špičkách zbarveny již z 1/3, částečně s tickingem ve dvou pruzích. Díky tomu vypadají tmavší než shell

Ne všechny peršanky jsou lenoši

a probleskává už i lehká kresba. U tabby v silver a gold jsou tyto chlupy zbarveny z poloviny (1/2 od horní špičky). Tyto chlupy jsou zčásti bez tickingu nebo mají až 3 pruhy, takže vzniká kontrastnější kresba tabby.
Born

Zlaté peršanky mají stejně jako činčily úžasné oči, které působí ještě intenzivněji díky výrazné oční lince

